

Problemen worden omarmd we
ontwikkelen vermogens die wij
nog niet kenden.

Ontwikkelen doe je
samen

Wij danken u hartelijk voor uw
steun en vertrouwen

1999-2015: Afgeronde Projecten

78 kinderen hebben het onderwijs vanaf helemaal kunnen doorlopen vanaf de Nursery School Children Are the Future tot en met de Senior Secondary School (totaal 14 jaar!); samen met de steun van de ouders, leraren en u als donateur, hebben wij dit mogelijk kunnen maken. Ook hebben we de school kunnen steunen met de maandelijkse kosten. Veel meisjes hebben gekozen voor de huishoudschool met aansluitend een verzorgend beroep die door het ministerie gratis wordt gegeven, zoals verpleegkundige. Zij moeten dan wel 10 jaar in eigen blijven. De jongens kiezen vaak voor een ambachtelijk beroep; timmerman of elektro- monteur dit zijn beroepen waar je in Gambia het meeste kans hebt op een baan.

De school; Children Are the Future. De school is nu open, als opstapje naar het “gratis” basisonderwijs gedurende 6 jaar.

De **Mo-beta** school is door de stichting Robin Hood in 2000 gebouwd. Musa Travis, de oprichter en hoofdonderwijzer van deze school heeft ervoor gekozen om zelfstandig te zijn en te blijven, hij zorgde zelf voor de maandelijkse kosten van de school van het schoolgeld die de ouders betalen. (in Serrekunda wonen niet de armste mensen) De school is gesteund door de stichting met schoolmaterialen en meubels Musa had alleen vrouwen in dienst. Helaas is Musa in 2012 overleden aan een hersenbloeding.

Zijn vrouw Fatou, onderwijzeres van de Mo-beta school neemt nu de plaats in van Musa!!

*Wij missen Musa!!
Musa was een erg
gedreven man in het
onderwijs. Hij haalde
de armste kinderen
van de straat om hen
gratis les te geven.*

De Moonshine Nursery school in Kerr-Serign is in 2000 gestart met de bouw van de school. In 2001 zijn er 2 klaslokalen in gebruik genomen. In 2005 was de school helemaal compleet inclusief keuken en 4 klaslokalen. In 2009 is deze school uitgeselecteerd door de Early Childhood Education (ECE) als een van de beste scholen in Gambia. Geordend, hardwerkend en voorzien van alle faciliteiten en eisen die gesteld zijn door de regering aan alle nursery scholen in het land.

Meer dan duizend kinderen hebben hun weg gevonden naar een vervolgonderwijs. De Moonshine school is door onze stichting tot en met 2013 gesteund met de maandelijks kosten. De ouders van de kinderen betalen maandelijks een bedrag aan schoolgeld om samen met de stichting de verantwoording te nemen voor de toekomst van de kinderen en voor het veilig stellen van de school.

In 2013 is deze school door een Gambiaanse man gesloten en afgenomen om hier een restaurant te beginnen. Modou heeft de leerkrachten op straat gezet en de school gesloten. Dit kan natuurlijk niet zomaar.

Wij hebben dit probleem omarmd en vermogens ontwikkeld die wij nog niet kenden.

De leerkrachten van de Moonshine en de oprichter Alieu Sawyer hebben er alles aan-

13 jaar lang is de samenwerking met de eigenaar van de grond, waar de school op is gebouwd, probleemloos verlopen. Modou Jall de eigenaar van de grond heeft zijn land in 2000 afgestaan om er een school op te bouwen en deze open te stellen voor het onderwijs aan de kinderen van het dorp Kerr-Serign.

Modou Jall kreeg hiervoor elke maand een bedrag voor de huur, zo kon hij zichzelf helpen aan inkomsten op oudere leeftijd. (in Gambia zijn er geen voorzieningen) Modou Jall, is zelf een goede bouwvakker, hij heeft op de leeftijd van 70 jaar hard gewerkt aan de school en een stevig gebouw neergezet samen met zijn medewerkers.

Moonshine Nursery, voorzien van alle faciliteiten.

Ouders helpen mee met de lunch.

In 2013 kreeg Modou een gezondheidsprobleem. Hij heeft hulp gevraagd aan een Gambiaanse man die 17 jaar in Duitsland heeft gewoond. Deze man kreeg het contract van de school onder ogen en heeft Modou ervan overtuigd dat blanke mensen altijd op gewin uit zijn. Modou Jall kan niet lezen of schrijven en is altijd afhankelijk van anderen. Hij geloofde dat hij vroeg of laat benadeeld zou worden door de stichting.

Alie Loum; in een van de klaslokalen van de Moonshine. Hij heeft de kinderen na de sluiting van de school op eigen initiatief les blijven geven in een bouwval. De ouders hebben Alie geholpen en hem maandelijks geld gegeven voor vervoer en hebben hem onderdak verschaft.

Ouders hebben handtekeningen verzameld als protest tegen Modou Jall en zijn helper.

Problemen worden vaak door buitenstaanders gezien als een teken van ondankbaarheid, oordelen als, het kan niet, het mag niet, kijk eens wat wij allemaal hebben gedaan, ze zijn lui, dom, nemen niet de eigen verantwoording.....

Oorzaak en gevolg?

In de voorgaande brief van augustus 2015 heeft u kunnen lezen dat de bevolking in Gambia vaak wordt benadeeld.

Problemen, zoals deze worden dan niet aangepakt maar eerder in de doofpot gestopt. Wij voelen ons dan benadeeld en vinden het nodig dit naar buiten te brengen ten nadele van de bevolking waar we juist iets voor moeten doen. Ontwikkeling is alleen mogelijk op basis van gelijkwaardigheid. We kunnen ons dan afvragen waarom we de dingen blijven doen zoals we ze doen.

Dit kan anders!

De leraren hebben het probleem aangepakt, er zijn meer dan 3.000 handtekeningen verzameld van de ouders en de dorpsbewoners, er is een advocaat in de arm genomen en een dossier gemaakt. Alieu Sawyer de oprichter van de school, (in 2005 is hij terug gegaan naar zijn geboorteplaats Bansang, en nu eigenaar van de Thomas Nursery), is elke 3 maanden naar de Kombo gereisd om de zaak te leiden. En met succes, voor 99% hebben zij deze rechtszaak gewonnen. We wachten nog op de definitieve uitspraak van de rechter.

Al meer dan honderd jaar wordt er **geholpen** in ontwikkelingslanden:

- We bemoeien ons met een leefwijze waar wij niets van af weten en denken het zelfs beter te weten dan de mensen zelf.
Meisjes en jongens in landen zoals Gambia willen een gezin stichten en denken niet aan een carrière. Voor jongens is het nog steeds belangrijker om werk te vinden omdat zij kostwinner zijn.
Kinderen gaan vaak werken op nog jonge leeftijd, dit is heel normaal, 50 jaar geleden was dat in Nederland ook nog zo en niemand die daar enig probleem mee had.
- We denken dat vrouwen geen goed bestaan hebben in ontwikkelingslanden en worden onderdrukt door mannen.
Vrouwen in Gambia hebben taken zoals ook de vrouwen in Nederland hebben, vroeger zorgde de vrouw voor de kinderen, deed de was, zorgde voor het eten en hun man. Zo was het toen hier en zo is het nog steeds in Gambia. Bovendien zijn er wel degelijk vrouwen die zich inzetten voor vrouwen in Gambia. Zo is er bv een organisatie voor ongewenste zwangerschappen, verkrachtingen binnen het huwelijk net zoals we hier hebben in Nederland. Het is terecht dat dit door de bevolking zelf wordt gedaan.
- We bouwen wegen en bruggen, om het de mensen makkelijker te maken, we denken aan infrastructuur, opleidingen voor ITC ers, en snel internet
De Mensen in Gambia leven nog steeds in krotten, er is nauwelijks dagelijks elektriciteit, de banken doen nog veel met de hand en een accountant heeft niet zoveel aan een digitale boekhouding.
- Er wordt niet gekeken wat het land zelf al heeft of wat het mist
Alles is te koop in Gambia. Meegenomen materialen uit andere landen maakt de economie steeds slechter. De armste mensen kunnen heel wat betekenen voor de economie en de opbouw van het land. Zij willen werken en hebben graag een baan.

Mensen in Gambia en in arme landen krijgen het gevoel dat ze iets te kort komen en dat in Europa alles beter is. Veel mensen in Afrikaanse landen willen naar Europa, wij hebben geen werk voor ze, maar wel mensenrechten. Zij komen dan weer in een zelfde situatie terecht, geen werk, afhankelijkheid, en geen ontwikkeling die een mens nodig heeft. Ontwikkelen doe je in eigen land.

Elk mens wil leren, zich ontwikkelen en vooruit kunnen komen op eigen kracht met de middelen die voorhanden zijn. **En daar hebben wij al 17 jaar aan gewerkt. Deze mensen voelen het respect en de gelijkwaardigheid, zij willen niet naar Europa. En wij willen dat ook niet.....**

Respect, gelijkwaardigheid=Samenwerken?

Het geeft de mensen veel meer perspectieven om zichzelf te ontwikkelen.

- Materialen moeten uit eigen land komen.
- Studenten in Gambia hebben meer recht op een stageplaats dan Europese studenten.
- Studenten uit Nederland moeten betalen voor een stageplaats in Gambia.
- De bevolking zou niet voor niets moeten werken
- Ontwikkeling moet twee kanten op werken
- Verantwoording voor de Gambianen
- Mensen willen in eigen land blijven en zich kunnen ontwikkelen
- Elk mens heeft zijn eigen kwaliteiten.

De stichting werkt samen met de armste mensen. Wij volgen het Gambiaanse onderwijs en de cultuur. Kinderen gaan naar gemeente scholen, we steunen zoveel mogelijk de Gambiaanse economie. In Gambia moeten de mensen werken, timmerman, bouwvakkers, elektromonteur, verpleging, kleine zelfstandige, chauffeurs, ook zij kunnen de ruggengraat zijn van de economie.

Modou start een shop waar hij zijn houtsnijwerk verkoopt aan het toerisme.

Alles is te koop in Gambia. Op de straat en de markt heeft iedereen zijn eigen plek.

Bouwvakkers doen alles nog met de hand.

Een timmerman heeft genoeg werk in Gambia, wanneer wij onze oude spullen thuis laten.

Auto monteur zijn in Gambia. Dan moet je wel iets in huis hebben. Gambianen zijn echte techneuten, ze weten van wrakken goed lopende auto's te maken.

De meisjes in Gambia betalen sinds 1996 minder schoolgeld op de gemeente scholen.

Thuis leren ze al op jonge leeftijd te koken.

Deze projecten heeft de stichting "Robin Hood" succesvol af kunnen sluiten en gaan we verder met het Project Bansang waar de Thomas Nursery School centraal staat voor een betere economie in Bansang.

Over dit project gaat onze volgende nieuwsbrief.

Heel veel dank voor uw steun.

Hartelijke groet

Klaartje van der Aa

